

■ **Герой із сусідньої вулиці**

Фото «Сусільне. Луцьк» та з особистого архіву Валентина МИХАЛИКА.

За підтримки найрідніших він знову повертався до життя.

«Спочатку був на Донеччині. Потім перекинули на Харківщину, ближче до російського кордону. Після цього воював на Луганщині».

Поранений захисник ступив на рідне подвір'я обома ногами

Мешканець села Цир, що на Любешівщині, Валентин Михалик – перший військовий, якому на Волині встановили протез нижньої кінцівки. Сталося це у медичному центрі реабілітації учасників бойових дій. Тож через пів року після поранення чоловік знову учитися ходити

Розповідь про Хоробре Серце – на с. 2

Настоятель храму отець Микола Гой переконаний: «Поб'ємо путіна тоді, коли кожен з українців внесе свою «лепту вдовину» в нашу Перемогу»

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор газети «Волинь»

— Наш друг із Камінь-Каширщини Вітер, який зараз на передовій, попросив виручити із авто. Тож зібралися колективом... – скромно розповідає про благородний вчинок ТзОВ «Житлобуд-2» його керівник, заслужений будівельник України Леонід Степанович. – Як кажуть, з миру по нитці – сироті сорочка...

Знаючи уже чимало років цю людину, фанатично закохану в свою справу, продовжувача династії зодчих («Мій дід був будівельник, обидва мої зяті – будівельники»), яка звела близько 10 000 квартир тільки в Луцьку й околицях, а скільки ще по Волині шкіль, садочків, спортзалів, я й вмовив його розповісти про нинішню подію. Бо чув, що чимало коштів свого підприємства Леонід Степанович вклав під час зведення фортифікаційних споруд на Сході після першого вторгнення росіян у 2014 році. Знаю, що й зараз, після обстрілів ракетами нашого Луцька, його організація допомагала відновлювати деякі об'єкти власними будівельними матеріалами – дошками, піском, щебенем, бетоном... І ось знову подарунок на фронт – автомобіль.

Але Леонід Степанович стояв на своєму: про передачу авто солдатам напишіть – а нас просто згадайте, якщо вважаєте за потрібне. Краще подякуйте всім воїнам, які дають змогу на Волині у час війни зводити нові об'єкти.

Фото Анастасія ГОЯ.

З Божим оберегом – заради Перемоги!

Закінчення публікації — на с. 8

■ **Неймовірно!**

Фото Василя КАЛИТКИ.

«У мене аж дух перехопило від цієї краси», – радіє староста Звняченського старостинського округу Тетяна Панасюк.

У волинянки в один день зацвіло... 25 кактусів!

А їхня господиня – староста Звняченського старостинського округу Луцького району Тетяна Панасюк – має ще одну рослинну прикмету: «Все буде добре, якщо розквітне Сашкова ружа – квітка сина-воїна...»

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

На подвір'ї пані Тетяни куди не глянь – всюди квіти. «А як же без них? У нашому селі Звняченському, та й по всій Горохівщині кожна господиня прикрашає свій двір і світлицю барвистими квітами – символами жіночності, ніжності й хазяйновитості», – кажуть в один голос Тетяна Дмитрівна і її мама Ганна Андріївна Калитка. А цими днями на підвіконні їхнього будинку одного ранку розцвіли... 25 кактусів. Чи ж не диво з див, подароване чи то природою, а може, й самим святим Небом?

Подробиці унікального випадку – на с. 12

Пульт тижня**У нашому краї стартували жнива**

Цього місяця окремі господарники почали збір озимого ячменю

Софія ГАВРИЛЮК

Загальна площа посіву озимих в області – 7,7 тисячі гектарів. «Очікується, що активна фаза жнив стартує наприкінці другої декади поточного місяця зі збору озимого ріпаку та озимої пшениці», – повідомила пресслужба Волинської обласної військової адміністрації. Загалом аграріям потрібно зібрати врожай зернових і зернобобових культур із понад 300 тисяч гектарів. Також в області планують обмолоти 152,3 тисячі гектарів технічних культур (ріпак – 51,8 тис. га, соняшник – 42,5 тис. га, соя – 58,0 тис. га). ■

Волинь відбудовуватиме херсонське село

У рамках проєкту «Пліч-о-пліч» 15 областей України відновлюватимуть постраждалі від російської агресії громади Херсонщини

Софія ГАВРИЛЮК

Наша область взяла шефство над селом Благодатівка Бериславського району, повідомив начальник ОВА Юрій Погуляйко. Він розповів, що населений пункт перебував під російською окупацією з березня 2022-го. А 5 вересня того ж року ЗСУ його звільнили. У селі, де проживало 268 людей, пошкоджено 93 житлові будівлі, фельдшерсько-акушерський пункт. 17 будинків зруйновані повністю. Найперше планують здійснити поточний ремонт уцілілих будівель, аби якнайшвидше люди мали можливість там жити. Наступного тижня у село виїдуть перші групи людей з Волині, які розпочнуть відбудову.

До слова, за тиждень з 3 по 10 липня у нашому краї розселили 103 вимушено евакуйовані особи. З них 13 людей – з Херсонщини, вони виїхали через підрич Каховської ГЕС. Загалом в область прибуло 32 людини з підтопленої території. Нині на Волині прийняли 77 914 внутрішніх переселенців. Найбільше людей приїхало у Луцький та Ковельський райони. ■

Резонанс**Зеленський із Дудою молився у луцькому костелі, а потім провів нараду у Замку Любарта**

9 липня глави двох держав зустрілися на території Старого міста в обласному центрі Волині. Згодом у стінах Луцького замку відбулася координаційна нарада

Олена КАЛЕНЮК

Президенти України Володимир Зеленський та Польщі Анджей Дуда прибули до кафедрального костелу Святих апостолів Петра й Павла в неділю та взяли участь у заходах із вшанування пам'яті жертв Другої світової війни та з нагоди 80-ї річниці Волинської трагедії. До меси долучилися і митрополит Православної церкви України Епіфаній,

фото із фейсбук-сторіями Андрія Дуды

«Свідчення дружби в умовах складної історії».

митрополит Луцький і Волинський Михаїл, глава Української греко-католицької церкви Блаженніший Святослав.

«Разом вшануємо всіх невинних жертв Волині! Пам'ятайте нас єднає! Разом ми сильніші», – написав Зеленський у телеграм-каналі

Герой із сусідньої вулиці**Поранений захисник ступив на рідне подвір'я обома ногами**

Закінчення. Початок на с. 1

Наталія МУХА, редакторка газети «Нове життя»

Звістку про початок повномасштабної війни Валентин Володимирович почув удома. Чоловік відразу розумів: він – один із тих, кого можуть покликати на захист Батьківщини. А вже після закінчення місцевої школи проходив строкову службу. І нехай то було давненько, бо Валентину Михалику вже сорок сім літ, усе ж військовий досвід мав. Не помилився. І, як тільки у березні 2022-го отримав відповідний дзвінок, відразу пройшов медкомісію. А вже 16 липня його мобілізували. «Ось так із будівельника я став стрільцем-санітаром», – каже чоловік. Фактично все своє життя він їздив на сезонні заробітки – зводив будинки у різних країнах. Треба ж було годувати сім'ю, рости сина й доньку. Потім – справити обом весілля.

Де кілька тижнів наш земляк провів у Володимирі. Далі ж у складі 14-ї ОМБр вирушив на Схід. «Спочатку був на Донеччині. Потім перекинули на Харківщину, ближче до російського кордону. Після цього воював на Луганщині», – перераховує місця своєї дислокації захисник України. То вже нині він про це говорить спокійно. Але насправді лишень Богу та самому Валентину Володимировичу відомо, що він пережив за ці місяці служби. Кожен день була боротьба за життя. А вже

Фото «Сусіпільне. Луцьк» та з особистого архіву Валентина МИХАЛИКА.

Валентин Михалик (у центрі) із побратимами.

У Луцьку захиснику встановили протез.

небезпека від підступного ворога підстерігала на кожному кроці. Ось такий один крок і став вирішальним у його житті.

Той злочасний листопадовий день ніколи не зітреться із пам'яті воїна. «Ми займали позицію. Але

виявилось, що там уже були росіяни. Вони раніше її зайняли. Ми БТРом під'їхали, далі йшли пішки. Четверо хлопців подолали дистанцію благополучно. А я випадково наступив на міну...» – пригадує Валентин Михалик, як отримав поранення.

та виклав спільні із польським президентом світлини. Зі свого боку Анджей Дуда повідомив: «...Ми зустрілися, щоб дати свідчення дружби в умовах складної історії, а також провести фінальні консультації перед самітом НАТО у Вільнюсі».

Потому Володимир Зеленський провів нараду у Художньому музеї, що на території Луцького замку, та записав звернення з подякою військовим частинам, які особливо успішно воюють на фронті.

На координаційній нараді щодо безпекової та соціальної ситуації на Волині говорили про кордон й ситуацію в білорусі, про посилення наших Сил оборони та безпеки усєї північної ділянки кордону в кожній області. Доповідали військовій, правоохорончій, місцева влада. Йшлося також про стан укриттів, бюджетне забезпечення, робочі місця. Глава держави подякував усім в області, хто працює заради наближення нашої Перемоги. ■

Звісно, у той страшний момент нічого не розумів і не відчував. Частина однієї ноги відірвало, другу покалічило. То добре, що побратими були поряд. Евакуйовали на безпечніші позиції. Потім пораненого бійця відправили на Харківщину. Там і ампутували йому частину кінцівки, яку, на жаль, не вдалося зберегти. Ще місяць провів чоловік на лікуванні у Полтаві. А вже після того повернувся додому, на рідне Полісся.

Четверо хлопців подолали дистанцію благополучно. А я випадково наступив на міну...

Тут, у Цирі, за підтримки найрідніших він знову повертався до життя. Помаленьку вчився ходити на одній нозі, спираючись на милиці. Але, звісно, найбільшим його бажанням було стати на дві ноги. Тож коли Михалики дізналися про таку можливість, відразу ж вирішили нею скористатися. Так наш земляк опинився у медичному центрі реабілітації учасників бойових дій, що в Луцьку. Там йому, першому на Волині військовому, поставили протез. І нещодавно Валентин Володимирович повернувся в село й ступив на рідне подвір'я двома ногами.

Чоловіка чекає довгий період реабілітації. Але й сьогодні він мріє вибратися на рибороловлю, оскільки дуже любить це заняття. А ще сподівається, що колись зможе навіть поганяти м'яча із внуком чи внучкою, яких Михалики вже очікують. ■

Газета **ВОЛИНЬ** НОВА

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ Група компаній ТМ «ВІЛІЯ» (директор Євген ДУДКА)
- ✓ СГТОВ «Лище» (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ ТзОВ «Городище» (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ ПП «Злагода» (директор Микола ЛИНЧУК)
- ✓ ПП «Макс Ком» (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ Фермерське господарство «Дари Волині» (директор Юрій ЄЛЕВА)
- ✓ ФГ «Євгена Шелепіни» (власник Євген ШЕЛЕПІНА)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел. 066 1338688.

Президент США Джо Байден заявив, що питання про приєднання України до НАТО може бути розглянуте лише після закінчення війни. Але Києву потрібно запропонувати раціональний шлях кваліфікації для вступу до Альянсу. А поки Україна не в НАТО, США нададуть їй такі гарантії безпеки, як Ізраїлю.

Турецька компанія Ваукар почала будувати в Україні завод із виробництва безпілотних літальних апаратів Bayraktar. Про це повідомив міністр з питань стратегічних галузей промисловості Олександр Камишін.

■ Болить!

Два місяці тому 22-річна бойова медикина 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого Лілія Шулик похоронила коханого, якого зустріла на фронті

Лілія обрала шлях Воїна. І стала навіки Героєм...

Фотоз сайту vsim.ua.

Їй би жити і жити... Побратими пообіцяли помститися за Лілію.

«Крім допомоги пораненим, прикривала наступ наших воїнів із гранатомета.»

дівчина з багатодітної віруючої родини.

– Коли Лілія чергувала в аудиторії, то підлога сяяла так, наче вдома перед Великоднем, вона просто не вміла робити щось абияк, не могла не довести справу до кінця, – каже колишня кураторка Лілі, і її голос бринить від сліз.

Дівчина потрапила в 14-ту ОМБр. Вона хотіла рятувати людей у мирний час, а дове-

лося виносити поранених із поля бою, шепотіти молитви і закривати очі тим, кого не вдалося вирвати з лап смерті, надавати допомогу побратимам в окопах і вивозити їх під обстрілами в евакуаційних автобусах і навіть прикривати своїх вогнем із гранатомета. Тому що війна – це війна.

Торік представники 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого писали про героїзм Лілії Шулик. За їхніми словами, вона з побратимами звільняла північ Харківщини. Крім допомоги пораненим, прикривала наступ наших воїнів із гранатомета. І була впевнена, що нічого особливого в її вчинку немає.

«На той момент треба було прикрити хлопців. Я це вмюю і можу, тож зроблю все, що в моїх силах, для нашої Перемоги! Звісно, рідні не здогадувалися, що і де я роблю, головне, щоб вони не хвилювалися. А я, як і кожен із нас, чітко знала, як діяти, аби вибити наволоч із займаних позицій», — розповідала Лілія Шулик.

«Вона для нас, як сонечко, ми любимо її за бойовий, але погідний характер, за веселу вдачу і ямочки на щоках», – казали про неї її побратими.

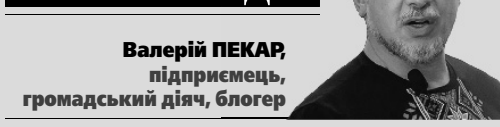
На фронті вона зустріла свого коханого. Зустріла... і поховала два місяці тому. Про що думала над його могилкою у Львові, що обіцяла йому? Може, прожити життя за двох?.. Стільки мрій, стільки надій, стільки планів...

«...Ліля, Лілочка... Ти б мала заплести восени кіски маленькій донечці, коли та піде у другий клас, нарізати їй різнобарвних айстр, стиснути в руці маленьку долоньку... Ти б мала коліть віддавати заміж сестричок, пекти їм весільний коровай... Ти б мала бути успішною, красивою, щасливою жінкою. А залишишся назавжди такою, як на цій випускній світлині...»

«Ти віддала найдорожче, що у тебе було, — життя... Дякуємо, що боронила, за допомогою побратимам у нелегких боях, за те, що рятувала їх життя», — пише подруга загиблої Ірина Марчак.

За матеріалами medchem.km.ua, volynpost.com. ■

Погляд

Наші союзники хочуть нашої перемоги, але водночас бояться її

Адже вони бачать нашу перемогу виключно як колапс рф, а це неприпустимо. Колапс льяка більше, ніж сталінізація та продовження війни. А це означає, що в умовах загрози колапсу росії США радше схилитимуться до зміцнення кремлівського режиму, який розглядають як менше зло

Тому вони шукають середню точку, коли росія програна не повністю, а ми не повністю перемогли. Тому вони обмежують поставки, щоб поразка рф не була повною. Скільки через це загине українців, неважливо. Війна згодом повернеться, але це буде згодом. Зараз для них головне – не допустити колапсу.

По-перше, це шлях в нікуди. По-друге, це помилка. Це та сама помилка, яка була зроблена у 1991-му, коли США всіма силами намагалися зберегти СРСР, який зберігати вже було неможливо. Хто не пам'ятає 1991-й, пошукайте Chicken Kyiv Speech. А в 1917-му Антанта намагалася зберегти єдність росії, що стало однією з двох причин поразки наших дідів-прадідів.

Фсб вдалося ввести всіх в оману стосовно того, що нема ніяких народів, всі давно зникли й русифіковані, нема ніяких національних еліт та прагнень до свободи. Американців було легко обманути, бо вони вже були москвоцентричні, але вдалося обманути й значну частину українців.

Оперуючи одномірною моделлю, американці бачать лише два поганих сценарії. Вони випускають з уваги третій сценарій деколонізації/деімперіалізації, бо він не вписується в їхню картину світу. А відмовитися від своєї картини світу вони не готові, хай би скільки життів це коштувало.

Найгірше для американців, що в обох сценаріях, які вони бачать (сталінізація та колапс), Китай виграв. Наче все робили правильно, а головний геополітичний суперник виграє в усіх сценаріях? Значить, щось не так у базових припущеннях.

Доля рф вирішуватиметься не в москві, так само, як і в 1991-му.

Що робити? Використати всі шанси, щоб пояснити американцям хибність москвоцентризму та неприйнятність повторення помилок 1917 та 1991 років. Україна передусім сама повинна мати стратегію щодо рф, а потім переконати в її правильності наших союзників.

Для того, щоб перемогти, не треба перетягати історію на свій бік. Треба просто стати на бік історії, осідлати невідворотні тренди.

Нам на заваді стають наші хибні стереотипи, наша нездатність до довгострокового стратегічного мислення.

Цього разу Україна платить таку ціну, що просто не може собі дозволити програти. ■

Житомирський, Рівненський та Волинський напрямки будуть більш міцно прикриті відповідними інженерними загородженнями. Посилюватимуть озброєнням і військовою технікою ті підрозділи, які виконують завдання безпосередньо вздовж державного кордону. Про це заявив генерал-лейтенант, командувач Об'єднаних сил Збройних сил України Сергій Наєв.

■ Слава Україні!

«Бийся за двох, якщо я загину!»

Фотокілаж: volyn.com.ua.

Герої України Едуард Камардін, Сергій Сучков і Євген Лисенко.

Глава держави Володимир Зеленський підписав указ про присвоєння звання «Герой України» Едуардові Камардіну із селища Ратного, Сергєєві Сучкову з Володимирської громади і Євгенові Лисенку, льотчику Севастопольської бригади тактичної авіації, яка дислокувалася в Луцьку

Олена КАЛЕНЮК

табного вторгнення боєць із позивним Ярій, старший лейтенант, а потім капітан, командир мотопіхотної роти, був у строю...

На бойове завдання поблизу населеного пункту на Миколаївщині, яке виявилось останнім, старший лейтенант 53-річний Сергій Сучков вирушив торік 2 травня. Його розвідувальна група потрапила у засідку, але відбила атаку, просуну-

лась вперед і добула розвідувальні дані. А наступного дня захисник загинув внаслідок артобстрілу. Відомо, що командир розвідвзводу розвідувальної роти Сергій Сучков зумів відвести свою групу у безпечне місце, але сам врятуватися не зміг. У загиблого Героя України залишилась дружина та трое дітей.

Звання Героя України із врученням ордена «Золота

Зірка» присвоєно і Євгенові Лисенку, льотчику Севастопольської бригади тактичної авіації, яка дислокувалася в Луцьку. Командир ескадрильї майор ціною власного життя врятував багато людей, загинувши в повітряному бою з двома російськими винищувачами між селами Новопіль та Окілок на Житомирщині. 27-річний льотчик підбив російський літак, і в цей момент його бойовий винищувач MiG-29 прийняв на себе удар ППО російської авіації й загорівся. Пілот не катапультувався, а спрямував літак у поле, на околиці села, подалі від осель.

Раніше за виявлену особисту мужність під час виконання бойових завдань та захист України Євгена посмертно нагородили орденом Богдана Хмельницького III ступеня. Про присвоєння найвищого звання – Героя України – клопоталася дружина військового Катерина. ■

23-літній Едуард Камардін загинув торік у вересні під час наступальної операції Збройних сил України, виконуючи бойове завдання на межі Миколаївської та Херсонської областей. З першого дня повномасш-

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Володимир КЛЕКОЧКО – боєць із села Погулянка, що на Маневиччині;
Іван ТЕРЕЩЕНКО – боєць із села Заріччя Володимирського району;
Олександр КАРПУК – боєць із села Селець, що на Турійщині;
Олексій ХОДИРЕВ – боєць із міста Луцька;
Олександр СОРОКА – боєць із села Липне, що на Ківерцівщині;
Микола БОРИСЮК – боєць із села Гірка Полонка Луцького району;
Сергій ІВАНОВ – боєць із міста

Рожисьце;
Олександр ЛИСИЦЯ – боєць із міста Нововолинська;
Володимир СІЛІК – боєць із села Рудка-Козинська, що на Рожисьченщині;
Дмитро КОНДРАТОВИЧ – боєць із міста Ковеля;
Петро ЛІТВИНЕЦЬ – боєць із села Велимче, що на Ратнівщині;
Владислав ВЕЛИЧКО – боєць із села Замостя, що на Маневиччині;

Ростислав МАТВІІВ – боєць із села Мильяновичі, що на Турійщині;
Олександр АБРАМЧУК – боєць із села Прилісне, що на Маневиччині;
Іван ХОМІЧУК – боєць із села Завужжя, що на Любомльщині;
Роман КУБАХ – боєць із села Скулин Ковельського району;
Олександр ЧЕМКО – боєць із міста Нововолинська;
Олег КОРОЛЬЧУК – боєць із міста Луцька;
Дмитро ЦИПКО – боєць із села

Рокитниця Ковельського району;
Дмитро ПЕРЖИЛО – боєць із села Літогоща, що на Рожисьченщині;
Юрій ПАЛІЙ – боєць із селища Ратне;
Юрій СВИРИДЮК – боєць із села Озеро, що на Ківерцівщині.
Віктор СОСНИЦЬКИЙ – боєць із міста Ківерці;
Микола ЖИЛКО – боєць із села Великий Курінь, що на Любешівщині.
Максим ГАЛАЙДА – боєць із міста Луцька.

■ Пряма мова**«Людиною бути важко. Росіянином бути легко»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Сергій ТАРАН, політолог, про згоду США надати Україні касетні боеприпаси, які забронені в більшості країн світу (ні Україна, ні США, ні росія таких зобов'язань не підписали. – Ред.):

«Цінність касетних боеприпасів не лише в тому, що це дуже ефективна зброя. А й в тому, що вони показують готовність Вашингтона перетинати чергові «червоні лінії» у ставленні до москви. США не бояться йти на загострення. росії показали, що її ніхто не боїться.»

США пройшли випробування на міцність потужною зброєю. Тепер залишається питання, чи витримає цей тест російська піхота...».

Юрій БУТУСОВ, військовий журналіст, про повернення в Україну командира «Азову» Дениса Прокопенка (Редіса) та ще чотирьох командирів із Туреччини, де вони, згідно з домовленостями, перебували після звільнення з полону:

«Прокопенко – один із найкращих бойових лідерів, справжній військовий професіонал, який уміє створювати боездатність, вчитись та самовдосконалюватись. У 2021 році саме Прокопенко та «Азов» проводив для групи комбригів та комбатів ЗСУ командно-штабні навчання з організації бою у наступі за статутами НАТО, які запроваджені були тільки в «Азові». Тому досвід, інтелект та характер Прокопенка можуть зіграти видатну роль у війні, якщо він отримає необхідні ресурси.»

Денис ПРОКОПЕНКО на псевдо Редіс, звільнений із російського полону командир полку Нацгвардії «Азов», про свої плани після повернення з Туреччини, де він перебував після обміну:

«Я абсолютно впевнений у тому, що армія – це глибоко командна робота, і від сьогодні ми разом із вами продовжуємо боротьбу. Ми обов'язково своє слово скажемо ще в бою, і найголовніше на цей момент – що українська армія перехопила стратегічну ініціативу на лінії фронту і з кожним днем ми просуваємося вперед, знищуємо ворога, звільняємо тимчасово окуповані території.»

Юрій ЛУЦЕНКО, колишній голова МВС та колишній Генпрокурор, який звільнився з армії через інвалідність, відповів людям, які побачили зловживання в його діях:

«Тішить те, що три чверті ненависників – прості гвинтики армії троліть, що лише відробляють свою пайку. Для них навіть моя смерть стане лише приводом переписати з методички, що не так упав і не там похований.»

Решта – ненавидять мене як загрозу іншої поведінки, інших принципів. Для них ненависно, що є політики (і я не один), які можуть свідомо вибрати окоп у Бахмуті, а не пляж у Таїланді.»

Вони бояться, щоб люди не почали відрізняти важкі вчинки від пафосних промов. Їх лякає ще жива політична конкуренція. Ну що ж, дякую їм за швидку адаптацію до їхньої отрути, цинізму і підлості.»

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, через американські ЗМІ відповів 45-му президенту США Дональду Трампу, який обіцяв закінчити війну росії проти України «за 24 години»:

«Трамп свого часу вже пережив ці 24 години. Ми були у стані війни, не повномасштабної війни, але ми були у стані війни, і, як я припускаю, у нього був у розпорядженні цей час, але, мабуть, у нього були якісь інші пріоритети (Трамп керував США з 2017-го до 2021 року. – Ред.). Якщо ми говоримо про те, щоб закінчити війну ціною України, тобто змусити нас віддати наші території, ну, я думаю, що в такий спосіб Байден міг би закінчити її навіть за п'ять хвилин. Але ми не погодилися б.»

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, вважає, що винні за підірвані мости та дамби під час прориву росіян з Криму у 2022 році мають понести покарання:

«У мене немає питань до бійців, які хотіли підірвати мости, але не змогли. У мене питання до командирів, які не змогли забезпечити підірвані чонгарських мостів. Завдання командира – передбачити і ДРГ, і можливі обриви кабелів, і все, що завгодно, але виконати підірвав. Розказувати, що ми хотіли підірвати, але не змогли, – це нонсенс. На їхніх руках кров десятків тисяч людей, які загинули, боронячи, а потім звільняючи український Південь.»

Зрада, недбалість, непрофесійність – що б це не було, це має бути розслідувано і винні мають понести покарання. Не для того, щоб сказати: от бачите, я ж казав! А для того, щоб таке більше ніколи не повторилося. Щоб через чиєсь «проє*алі» не гинули люди» (Словом «проє*алі» екстренник глави Офісу Президента України Олексій Арестович відповів на запитання, чому російським окупантам вдалося швидко захопити Херсон і область. – Ред.).

Антін МУХАРСЬКИЙ, артист, громадський діяч, про те, чому росія має чимало своїх прихильників у світі:

«росія (як імперія варварів) усюди має своїх adeptів. Бо вчитись, думати, працювати, покращувати світ – це важко. Це вимагає послідовності та вольових зусиль. Куди легше зробити винним у своїх бідах та нездарності «когось», звинуватити світ у несправедливості (фашизмі, нацизмі, імперіалізмі) і йти трошити, вбивати, грабувати, руйнувати.»

Людиною бути важко. росіянином бути легко.

Ставай людиною. Не будь як росіянин.»

Герман ГАЛУЩЕНКО, міністр енергетики, про збитки, завдані російськими терористичними обстрілами:

«Коли ми говоримо про втрати, то 50% усієї енергосистеми – і генерація, і система передачі – зазнали ударів росіян. Насправді ми говоримо, що в нас верифіковано 271 влучання різного роду.» ■

■ Політика**4 роки ми в опозиції, але досі «Відповідальний за все» Порошенко з «порохоботами»**

Відкрила «Українську правду» і читаю заголовки, що Петро Порошенко і «порохоботи» мають за все відповідати. За що цього разу?

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат, фракція «Європейська Солідарність»

У 2014–2019 ми як влада відповідали за все. За трагедію Іловайська і Дебальцевого, хоч навіть нинішні на 100% «свої» прокурори визнали, що у вбивстві українських військових винні виключно путін і його терористична армія. Сьогодні Україна чи не щодня несе втрати, рівні Іловайську, на жаль.

Ми відповідали за Мінські угоди, які дали нашим ЗСУ таку важливу тоді паузу, щоб окріпнути, переозброїтися і крок за кроком звільняти український Донбас.

Ми відповідали за звільнення полонених і звільнили тисячі. В гуманітарній групі на вимогу, в тому числі наших європейських партнерів, був Медведчук, але його не було в парламенті, і каналами тоді він не володів (окрім 25% «Плюсів»). Шістка путіна. Але чим це відрізняється від нинішнього використання Абрамовича – гаманця путіна, якого залучили до перемовин стосовно звільнення наших? Сам Зеленський якось говорив, що готовий розмовляти хоч із чортом, аби витягти героїв.

«Ви теж помітили, що в певних шанованих волонтерів і ветеранів (я не ділю тих, хто пройшов фронт, за партійними прапорами) немає запитань до ОПЗЖ і Шуфрича, а також Баканова і Ко.»

Ми відповідали за Свиначука, й Порошенку в розпал виборчої кампанії одягли на голову, що Свиначук контрабандою за завищеними цінами купував якісь деталі для нашої старої, ще радянської, техніки. Полторак і Муженко яйця по 17 грн, слава Богу, не купували. Навпаки, вдалося ввести нову систему харчування в ЗСУ, нову форму і почати виробляти нову зброю.

Ми відповідали за свободу слова. Тому радянське УТ стало «Суспільним», і там йшли розслідування Бігуса і Ткача. Сьогодні там «марафон» і немає опозиції, але багато позаштатних радників і радниць Офісу

«Владою запущена ефективна технологія дискредитації і знецінення «Європейської Солідарності».

Президента. За що живуть ці милі люди?

Ми відповідали за боротьбу з корупцією, тому створили антикорупційну інфраструктуру, а антикорупціонери щодня були в усіх ЗМІ. Сьогодні вони у владі і не дали жодного коментаря стосовно Трубіцина, Сенніченка і Ко.

Ми відповідали за демократію, тому у ВР опозиція почувалася голосно і вільно, очолювала комітети і з ранку до вечора виступала на каналі «Рада», в країні проходили мітинги і протести, хоч війна тривала.

Ми відповідали за моряків у Керченській протоці і протистояли спробам путіна обмежити роботу наших портів. Хоч сьогодні в нас немає ніякого море-

зв'язу і державники ми відповідаємо за демократичний контроль над владою, навіть в умовах воєнного стану, за збереження мінімальних демократичних свобод. І ставимося до цього відповідально.

Владою запущена ефективна технологія дискредитації і знецінення «Європейської Солідарності» – єдиної парламентської партії, яка, окрім влади, залишається в українському політичному сегменті.

Ви теж помітили, що в певних шанованих волонтерів і ветеранів (я не ділю тих, хто пройшов фронт, за партійними прапорами) немає запитань до ОПЗЖ і Шуфрича, а також Баканова і Ко. Вони ні за що не повинні нести відповідальність. Тільки Порошенко.

Мета брудної кампанії очевидна. Армія, мова, віра – єдиний ідеологічний фундамент, на якому сьогодні можливо в Україні будувати державу!

І ті, хто буде новими «новими обличчями», вже почали цей політичний шлях. Не з критики тих, хто роками знущався над фундаментом державності, а з «порохоботів», які дозволяють собі мати критичне мислення. Нині в Україні – це злочин.

Коліть технологи цієї страшної технології розколу країни понесуть за все відповідальність.

А сьогодні, шановна «Українська правда», у ваших матеріалах так часто згадується Порошенко і його команда, що, мабуть, в рамках політичного плюралізму і демократії прийшов час дати слово самому Петру Олексійовичу чи його команді, де теж багато людей пройшли війну, були поранені та продовжують бити ворога, поки хтось уже цинічно включив режим «вибори». ■

США не вірять у розкол в НАТО через надання Україні касетних боеприпасів. Салліван також нагадав, що Україна зобов'язалась не використовувати касетних боеприпасів на російській території, а застосовувати їх лише на власній, до того ж не в населених пунктах – для допомоги в прориві російських оборонних ліній.

■ Цитатник

Лінас ЛІНКЯВІЧЮС, колишній міністр закордонних справ Литви, про підсумок війни з рф:

«Перемогою України буде очищення території від росії, взяття москву – це завдання росіян».

За червень 2023-го Україна виробила більше мінометних та артилерійських снарядів, ніж протягом усього минулого року. Про це повідомив міністр з питань стратегічних галузей промисловості Олександр Камишін.

У бік Мелітополя та Бердянська ЗСУ звільнили 169 кв. км на Півдні від початку наступу, що співмірно з площею Одеси. Там триває розминування, інформує Генштаб ЗСУ.

38% німців вважають, що їхня держава надала Україні вже занадто багато зброї. 32% опитаних вважають надані обсяги допомоги саме такими, як потрібно. Ще 18% думають, що військова допомога Німеччини мала б бути ще більшою.

■ Ні краплі совісті

«Алло, ваш муж в плену. Хотите вернуть домой?..»

На Волині троє підозрюваних утворили організовану групу з розподілом ролей і обманювали родичів зниклих безвісти бійців

Ольга БУЗУЛУК

Зловмисники телефонували до родичів зниклих воїнів ЗСУ, представлялись військовослужбовцями російської федерації, членами пвк «вагнер» або інших формувань країни-агресора, та пропонували за грошову винагороду «повернути» українських військовослужбовців з полону. Насправді вони не мали до цього жодного відношення.

Від дій шахраїв постраждали жителі різних

Результати обшуків виявилися щедрими.

регіонів України. Сума матеріальних збитків становить понад 135 тисяч гривень.

Організатор та співорганізатор групи перебувають у місцях позбавлення волі. Третій учасник, 28-річний житель Локачів, нині під цілодобовим домашнім арештом.

За місцем проживання фігурантів, їхніх родичів та

«**Організатор та співорганізатор групи перебувають у місцях позбавлення волі. Третій учасник, 28-річний житель Локачів, нині під цілодобовим домашнім арештом.**»

РЕКЛАМА

Цього року моя колекція лікарських рослин значно збільшилася. Радію, що на грядках виростуть нові рослини з Тибету, які в квітні мені привіз товариш, котрий живе і працює у тибетському монастирі Сера. Тепер за допомогою цих трав зможу допомогти людям боротися з різними недугами. На моєму городі вже давно ростуть рослини, за допомогою яких можна повністю позбутися **аденоми, бронхіальної астми, онкологічних хвороб, цукрового діабету, гіпертонії, каменів у нирках і жовчному міхурі, неврозів, гінекологічних хвороб та інших недуг**. При цих проблемах особливо ефективними є тибетські трави.

Деякі роки тому в моєї мами стався інсульт з крововиливом у мозок і прогнози лікарів були невтішними, адже були втрачені функції мови та руху. Моє знання допомогли підібрати суміш трав, яку мама вживала, і за 3 місяці її стан значно покращився. Але для профілактики цю суміш трав вона вживала 6 місяців.

Зараз на моєму городі ростуть близько 90 видів лікарських рослин. А деякі трави ми разом з донечкою Міланою збираємо у лісі. Найсильніші і найефективніші на сьогодні є тибетські трави. На жаль, багато із них не ростуть у нашому кліматі. Більшість тибетських трав мені привозить

Поряд з нами є рослини, котрі обов'язково допоможуть.

Тибетські трави подолають будь-які недуги

мій товариш з Тибету. Вживати їх треба від 1 до 3 місяців, а при хронічних хворобах – до 6 місяців. У тибетській медицині використовують від 5 до 60 трав і їх компонентів у поєднанні з кількома мінералами.

Я вже розповідав, що силу цілющих трав я випробував і відчув на собі. Важко працюючи на землі, набув дві міжхребцеві грижі, відчував нестерпний біль. Страждав багато років. А через онкологію, яку у мене виявили декілька років тому, ледве не

опустилися руки. Тривале перебування у лікарні не давало результату. Тоді я вирішив вживати тибетські трави, які привіз мій товариш. Вже через два тижні я відчув покращення. Через чотири місяці забув про свою серйозну та складну хворобу. Разом з онкологією у мене минули й болі у спині. Зробивши знімки спинного відділу, я здивувався: все виявилось добре. Ось так одним махом за допомогою трав я поборов дві хвороби.

З того часу і став гли-

боку вивчати тибетську медицину. Постійно спілкуюся зі знахарями, котрі живуть у тибетському монастирі Сера. Пізнавши усі тонкощі, можу впевнено стверджувати, що подолати більшість недуг можна за допомогою трав. Особисто я допоміг багатьом людям, підказавши, якими травами можна вилікуватися від **цирозу печінки, раку, ішемічної хвороби серця, різних інфекційних недуг** тощо. За допомогою трав'яних зборів можна лікувати будь-які проблеми **кишково-шлункового тракту, серцево-судинних захворювання, болі у суглобах та інше. Артрит та артроз** – це захворювання, які дуже часто турбують наших людей у поважному віці. Тож це не вирок, адже є трави, які не тільки знімають біль, а ще й лікують.

Сподіваюся, що і вам, дорогі читачі, зможу бути корисним, підказавши, як побороти хвороби без дорогих ліків. Маючи хороший досвід у лікуванні різних недуг травами, хочу порадити, як легко зміцнити своє здоров'я і забути про надокучливі захворювання. Телефонуйте, я з радістю відповім на ваші запитання. Поряд з нами є рослини, котрі обов'язково допоможуть.

**Руслан ДУХОВ.
с. Мишурин Ріг
Кам'янського р-ну
Дніпропетровської обл.
Телефон 098 335 37 87.**

Польща нещодавно таємно передала Україні 12 вертольотів Мі-24 радянської розробки. Про це повідомила західна преса.

Парламентська асамблея ОБСЄ визнала російську федерацію державою – спонсором тероризму, а пвк «вагнер» – терористичною організацією. У щорічній сесії взяли участь понад 225 парламентарів із 50 країн, які проголосували за Декларацію на пленарному засіданні.

У Луцьку волонтерством займається найбільший відсоток людей серед усіх великих міст: 5% жителів обласного центру Волині постійно волонтерять, ще 39% – час від часу. Найменше волонтерять у Харкові – 20%, не займаються цим – 80%.

Погляд

Алла ЛІСОВА,
редакторка відділу економіки
газети «Волинь»

А ви бачили, як вмирає шахта?

Це – первісток вугільної галузі Західної України, копальня, яка в червні 1954 року вже почала видавати на-гора перші тонни вугілля. Потім його були мільйони тонн...

Тут народжувалися перші реальні трудові рекорди, впроваджувалися нові передові технології вуглевидобутку та організації праці. Саме тут, а не на Донбасі, Кузбасі чи Караганді – у великих вугільних регіонах колишньої країни. Шахта гриміла на весь колишній союз, як тоді говорили.

Тут виховалася плеяда досвідчених і працюючих шахтарів, керівників, гірничих інженерів. А ще тут в часи заснування копальні, в далеких 1950-х, виросло робітниче селище і підприємство стало долею для кількох поколінь місцевих жителів, навколишніх сіл, багатьох волинян.

Пригадую, як ми (а наше село неподалік шахти), дівчата, з великим захопленням поглядали на червону зірку копра, яка завжди світилася (зараз він демонтований), при найменшій нагоді забігали до загальної нарядної, де безплатно пили газований воду, йшли в шахтарську їдальню, де за кілька копійок могли смачно поїсти. Це – приємні спогади дитинства.

З роками вугільні запаси вичерпувалися, копальня поволі почала занепадати. Але перша до останнього не здавалася: були ліквідовані її наступниці – друга-восьма шахти, від яких залишилися тільки терикони й окремі будівлі. Наймолодша, дев'ята, ще бореться. І, можливо, й на першій досі добували б вугілля, якби гірники не повірили запевненням, що скоро до ладу стане «десятка» – і всі перейдуть на сучасне підприємство. Це, знаєте, як обіцянка про побудову... комунізму.

Як стверджують ветерани, там були солідні позабалансові пласти, хороше «північне крило», але діючою десята так і не стала – й тоді відпала ідея про діяльність першого вугільного підприємства як дільниці десятої. А що тепер?

– А тепер я не можу пройти біля адмінкорпусу шахти додому, – ділиться смутком її колишній гірник, інженер Олександр Злотко. – Мене перепиняє охоронець з автоматом і змушує йти в обхід – через занедбаний парк навпроти, який ми періодично обкошували й доглядали. То з тим автоматом іди на фронт або відстав його вбік, візьми косу і покоси траву між деревами! – спересердя мовив ветеран праці, котрий, як і його батько, все життя тут пропрацював.

На зустрічі місцевих жителів із керівниками Дніпровського підприємства, яке веде ліквідаційні роботи на шахті, директором Західної дирекції з ліквідації шахт Григорієм Баром, головою ліквідаційної комісії Степаном Мундровським, депутатом Нововолинської міської ради Валерієм Мнихом тон задавали жінки. Під час двогодинного емоційного спілкування стало відомо, що люди зовсім не обізнані з тим, що відбувається на їхній колишній рідній підземці. Повідомлень про громадські слухання стосовно планів ліквідації шахти вони... не бачили і не чули.

Керівники структури, яка виграла тендер на виконання робіт згідно з проектом ліквідації вугільного підприємства, представили план-схему, розповіли про характер робіт. Це – приведення терикону до певної висоти, усунення небезпечних зон, які засиплять землею, там висадять дерева. Також розберуть окремі технічні споруди. Після цього частину приміщень Фонд держмайна і Міністерство енергетики мають передати в комунальну власність міста. Якою буде їхня подальша доля – невідомо.

Виконавці проекту, який, як зазначають, пройшов необхідну експертизу, кажуть, що воєнізована охорона необхідна, адже на ліквідаційному майданчику перебувають автомобілі, спецтехніка, обладнання, паливно-мастильні матеріали, документація. Але мешканцям замало цієї інформації. Їх турбують питання, чи не помічається підвищення рівня радіаційного фону у зв'язку з розкриттям терикону і хто про це має людей інформувати; що буде після завершення робіт; чи не розкрадають зараз адмінкорпус та інші ресурси тощо.

А чи чули колишні шахтарі про так звану справедливу трансформацію копалень як модель розвитку шахтарського регіону, який має базуватися на соціально прийнятних підходах з урахуванням економічної доцільності та наявної інфраструктури, а також спиратися на досвід європейських країн? Або про проект «Підтримка структурних змін у вугільних регіонах України», що фінансується урядом Німеччини, який допоможе регіонам залучити нові інвестиції, передбачає створення нових робочих місць, підтримку економіки країни?

Ні, не чули, хоч про це вже давно говорять у «високих» кабінетах. А на «низах» людям болить душа, коли дивляться, як руйнується все, створене впродовж десятиліть ними, їхніми батьками й дідами. Бо перша шахта – то все їхнє життя. ■

Увага, конкурс!

Знайдіть, що заховали журналісти

Друзі, принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз). Пропонуємо і вам приєднатися до нашого конкурсу. Переконані: вам сподобається!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 23 (2023)

Сьогодні ми заховали фото зірки – друга України, дружина якого – теж зірка – фігурує у популярному і резонансному українському фільмі. Ця невесела комедія викликає такі асоціації: популярна акторка (не Ада Роговцева), країна (батьківщина зимової гри), інша країна (батьківщина не зимової гри, яка і принесла славу її чоловіку, хоч він ще і супермодель), край (за Карпатами), місто (при в'їзді кожна буква його назви накриває хатинка), озеро (але не Нечимне), яскраве дерево (назва тамтешнього таксі), зріст героя (вищий за Кличків), банки (з медом), пісня «...А та кача дрібно скаче, а та кура-чубатура по садочку ходить та й ходить, курчачок водить та й водить...» (не звучить у фільмі), хоч «червоною стрічкою» крізь усю телекартину лунає посил: «Від кожної тварі – по «піснєрі»... І назва стрічки майже як у Шевченка. Але звучить не так гучно. Так-от – головна героїня фільму постійно возить із собою знімок музичної пані, чоловіка якої ви і маєте відгадати.

Чиє фото знаходиться у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 20 липня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **093 381 32 45**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «**Байрактар**» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Хто з учасників вікторини вказав правильну відповідь – «**Пауло Коельйо**», а також яке становище лідерів у вікторині «Гранатобуз із секретом» після 21-го туру – читайте на сайті volyn.com.ua і фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог!

Редакційний щоденник

«Одна справа підтакнути сусідці за парканом, а інша – допомогти «підтакуванням» ворогу в соцмережі»

Фото із сайту 14-ї ОМБР імені князя Романа Великого.

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу редакторка відділу освіти й культури газети «Волинь» Оксана КОВАЛЕНКО

Слово – зброя. Наші хлопці зважують, як прицільно стріляти у ворога, то і ми маємо зважувати, що і в який спосіб казати.

...ВІЧНОЮ НАІВНІСТЮ НАШИХ ГРОМАДЯН

З огляду на професію я – активний користувач соцмереж. Той же фейсбук – це для мене можливість побувати на своєрідних онлайн-пресконференціях у різних громадах, це засіб познакомитися з новими активними людьми, повболівати й порадіти. А буває – і розізлитися. Не треба багато знати про інтернет, щоб розуміти: можливість соцмереж користуватися усякий люд, а тепер і відверті вороги. І дуже боляче бачити, як наші люди переказують кошти проїдисвітам, які збирають їх нібито на операції для бійців, розміщуючи вкрадені фото. Або ж виконують прохання тих же аферистів поширювати цей їхній допис чи ставити плюсики. Вони так і пишуть: «Не можете переказати хоча б 20 гривень, то поставте «+» під дописом, а ще краще поширте». У соцмережах діє правило: чим більше осіб вподобало певну інформацію, прокоментувало її чи поширило, тим більше нових користувачів її прочитає. Тож реагувати на

«Під час тривоги фіні не дозволили б одне одному порушити вимоги й не йти в укриття – закон є закон.»

дописи незнайомців варто дуже обережно, навіть із недовірою: одна справа підтакнути або заперечити сусідці за парканом, а інша – допомагати своїм словом аферистам чи ворогам. А останні, наприклад, невтомно в тому ж фейсбуці підживлюють емоції розпачу і злості, вкидаючи майстерно зроблені інформаційні коктейлі з правди і брехні. Наприклад, поширюють допис про командира, який побив солдата на Львівщині (факт), і фейк про військового з Вінниччини, якому командир нібито завдав три ножові поранення. Напівправа і напівобман. Насправді той воїн із Вінниці, як визначив один із читачів за фотографією, загинув на

війні від рук росіян. Завершується допис запитанням: «Як свою дитину відпустити на війну, як там таке робиться?». Кому вигідно, щоб ми боялися і ненавиділи своїх же? Відповідь – на поверхні. Між тим багато користувачів активно бідкалися, розносячи той допис далі. Натомість мали би покаржитися там же у фейсбуці на розпалювання ненависті. Наша наївність – наша біда.

...ЯК ТА УКРАЇНА ТРИМАЄ, НЕМОВ МАГНІТОМ

Довелось поспілкуватися з колегою й подругою, яка з дитьми років чотири тому виїхала у Фінляндію. Сама вона – мешканка Севастополя, однак ще до

окупації росіянами Криму переїхала працювати до столиці. Тепер приїздила у Львів залагоджувати справи з документами. Коли розмовляли з нею телефоном – її голос бринів від захоплення. Вона буквально купалася в радості з того, що вдома, радіючи такому дріб'язку, на який багато хто з нас і уваги не звертає. «Це тільки українці здатні заговорювати до незнайомця, коли хочуть поділитися якоюсь емоцією! – захоплено оповідала вона кілька щойно побачених сцен. – Осць чоловік, який кудись проствував вулицею, зупинився й став щось розповідати жінці-двірнику, а вона згідливо кивала головою. А то жінки, які скупчилися перед світлофором, за хвилину очікування уже щось доводили одна одній про ціни. Ти не розумієш, як це прекрасно! Коли в себе, у Фінляндії, виходжу з під'їзду будинку, мої сусідки намагаються вдати, що дивляться в інший бік. І поміж собою поводяться так само. У кожного свій святий простір. Та і я розвертаюся в інший бік з малою, щоб не зіткнутися ні з ким: вона в мене примхлива, то ще повідомлять поліцію, що я погано справляюся з батьківськими обов'язками. Вони дивні». А головне, казала подруга, що в Україні вона насолоджується відчуттям свободи: «Тут тебе не контролюють, не наглядають. І нехай, коли важко, ти маєш сам якось справлятися, до тебе державі байдуже, але в цьому – і насолода! Бо там, якщо ти отримуєш соціальну допомогу, то маєш звітувати за кожну покупку. Уяви собі, як це стояти в супермаркеті і думати, як я аргументую, навіщо купила цю річ! Тотальний контроль». Одночасно колега зауважила, що під час тривоги фіні не дозволили б одне одному порушити вимоги й не йти в укриття – закон є закон. ■

РЕКЛАМА

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ: 050 994 9907

Золота перемога

Шановні читачі! Запрошуємо Вас взяти участь у нашій маркетинговій акції! Ми підготували для Вас цінні призи!

Претендуйте на телевізор

1 Я Р І М
М

Претендуйте на ноутбук

2 Ж Я Б А Н Н А
Б

Претендуйте на чайник

3 З А К К А
К

Претендуйте на грошовий приз

4 М А Г Е П Р Е О
П

3 Чайник 1 000 грн

4 Грошовий приз 10 000 грн

2 Ноутбук 14 000 грн

1 Телевізор 25 000 грн

Складіть слова з набору літер, повідомте їх за безкоштовним телефоном

0 800 21 45 37

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних та мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 9:00 до 19:00)

263852

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

Шукаємо операторів промислового обладнання

У зв'язку з розширенням на виробниче підприємство потрібні чоловіки для роботи на технологічному обладнанні. Графік роботи – з понеділка по суботу, неділя – вихідний, три тижні через один.

Оплата праці погодинна, від 900 грн за зміну. Виплата заробітної плати без затримок. Є перспектива збільшення зарплати за рахунок бонусів та премій.

Проживання безкоштовне у гуртожитку на території підприємства (смт Калинівка, Васильківський р-н, Київська обл.). Кімнати на четверо осіб, є кухня, душова кімната, пральна машина, інтернет.

Тел. 067 2142112.

п.п БУРМАКА Н.П.

Працюємо за попереднім записом. 15, 22, 29 липня

ефективне лікування від АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерация профспілок): тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36;

м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28

Справжній козак!

Фото із сайту newsyou.info.

Діти – найбільше щастя батьків. До речі, різниця у віці між татом і мамою – 23 роки!

Стосунки між Борисом Джонсоном та Керрі почалися у 2018 році. Тоді політик був у шлюбі зі своєю другою дружиною Мариною Вілер.

Це буде третя дитина для Керрі, але не третя вагітність. Перед народженням Ромі Айріс вона пережила викидень. Ця історія відображена і в імені дитини. Перша його частина – Ромі – дана на честь тітки Керрі – Розмарі, а друга частина – Айріс – походить від грецького слова, що означає веселку, натякаючи на те, що вона «райдушна дитина», тобто така, що з'явилась на світ після викидня або мертвородження. Керрі пережила викидень на початку 2021 року.

А от для улюбленця українців 59-річного Бориса Джонсона це буде... 8-ма дитина! Він має 4 нащадків від Марини Вілер та позашлюбну доньку. ■

59-річний Борис Джонсон стане татом 8-ї дитини!

Нещодавно вагітна дружина колишнього прем'єра Великобританії Керрі Джонсон босоніж прогулялася лісом із двома малюками і зробила теплі світлини

поповнення очікується в родині уже найближчим часом. Обличчя малюків жінка традиційно для своїх фото не показала.

Керрі – третя дружина Бориса Джонсона. До шлюбу з колишнім прем'єром Великої Британії вона була екоактивісткою. Нині жінка залишається старшим радником благодійної організації з охорони океану «Осеана».

куємо тобі, любий Ромі Бейкер (@romybecker.photographer, фотограф), що зафіксував кілька моментів спокою перед початком справжніх веселощів», – підписала Керрі світлини. Животик дружини експрем'єра доволі великий, тож, схоже,

Лія ЛІС

На знімках 35-літня жінка позує у заквітчаній білій сукні разом зі своїми дітьми: Ромі Айріс Шарлоттою, якій півтора року, та 3-річним сином Вілфредом. «Залишилося недовго. Дя-

Неймовірно!

Фото Василя КАЛИТКИ.

Просто подивіться ще раз на цю красу!

У волинянки в один день зацвіло... 25 кактусів!

Закінчення. Початок на с. 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

І в хаті їхній від барвистих пелюсток теж у всі пори року так гарно, наче в земному раю. На чільному місці в тому квітковому царстві – Сашкова ружа. Тільки так пані Тетяна з неймовірно материнською любов'ю називає вже чимале деревце гібіскуса – китайської троянди. Дев'ять літ тому синові хтось подарував її маленьким стебельцем. Втішаючись світлою аурою дому й дбайливим доглядом, тендітна рослина на очах «дорослішала» гіллям, розкішним листям. Проте цвіт дарувала лише напередодні

якоїсь великої чи малої гарної події, що невдовзі ставалася в родині. Тим наче промовляла до людей усім своїм виглядом: мовляв, у цій світлиці вона і красива, й корисна панна.

28 травня 2022 року 38-літній Олександр Панасюк отримав повістку, а вже 1 червня боронив Україну від московської орди під Бахмутом. Про свої нинішні бойові будні на Харківщині розповідає по-чоловічому скупко, а ось про улюбленицю-троянду запитує частенько.

...Перші два кактуси, які Тетяні Дмитрівні друзі подарували п'ять літ тому, теж у домі прижилися швидко й настільки сподобалися старшій берегині, що вона стала розводити їх. По-

ступово розсадила «діток» аж у 26 горщиків, уявляючи, яка ж то краса буде, коли вони розквітнуть. Але кактуси цвісти не поспішали. Мабуть, у квітів, як і в людей, теж на все є своя пора.

Було, що Ганна Андріївна дорікнула всім 26 за такі своєрідні льін і гонор, а перед приходом минулої зими «переселила» все кактусове сімейство з кімнат у напівпідвальне приміщення будинку. У ньому, може, й бракувало сонячного проміння, зате було тепло й сухо від котла, у якому постійно потріскували дрова.

Настала весна, й Тетяна Дмитрівна перенесла кактуси на підвіконня, де сонячне проміння упродовж дня затримувалося найдовше.

– Ми вже й не сподівалися... – усміхається вона, пригадуючи, як 25 червня їй аж подих пе-

Золоті слова

Фото із сайту cnn.com.

«**Повірте, що ви можете, – і ви вже на півдорозі до цілі.**

(Теодор РУЗВЕЛЬТ (1858–1919), 26-й президент США).

2023 ЛИПЕНЬ

17 Понеділок

Анастасія, Андрій, Богдан, Марія, Михайло, Марфа, Марта, Олексій, Олександр, Ольга, Тетяна, Федір.

День етнографа в Україні.

☀ схід – 04:17, захід – 21:55. Молодий місяць. 0-й день.

☀ схід – 05:24, захід – 21:24. Тривалість дня – 16:00. Тривалість ночі – 08:00.

18 Вівторок

Ганна, Варвара, Володимир, Ігор, Єлизавета, Костянтин, Кирило, Купріян, Панас, Сергій, Степан, Олімпіада.

Міжнародний день Нельсона Манделі.

☀ схід – 05:24, захід – 22:23. Зростаючий півмісяць. 1-й день.

☀ схід – 05:25, захід – 21:23. Тривалість дня – 15:58. Тривалість ночі – 08:02.

19 Середа

Анатолій, Антон, Валентин, Василь, Віктор, Марина, Марта, Ульяна, Юліана, Фелікс, Астерія, Лукія, Оляна, Руфіна, Ярема.

День тренера в Україні.

☀ схід – 06:35, захід – 22:44. Зростаючий півмісяць. 2-й день.

☀ схід – 05:27, захід – 21:22. Тривалість дня – 15:55. Тривалість ночі – 08:05.

20 Четвер

Герман, Євдокія, Єфросинія, Остап, Полікарп, Кириак, Хома.

Міжнародний день шахів.

☀ схід – 07:46, захід – 23:00. Зростаючий півмісяць. 3-й день.

☀ схід – 05:28, захід – 21:21. Тривалість дня – 15:53. Тривалість ночі – 08:07.

21 П'ятниця

Дмитро, Прокіп, Прокопій, Сава.

Міжнародний день нездорової їжі.

☀ схід – 08:57, захід – 23:14. Зростаючий півмісяць. 4-й день.

☀ схід – 05:29, захід – 21:19. Тривалість дня – 15:50. Тривалість ночі – 08:10.

22 Субота

Андрій, Гаврило, Кирило, Петро, Панкрат, Олександр, Олександра, Федір, Юхим.

Міжнародний день боксу.

☀ схід – 10:06, захід – 23:25. Зростаючий півмісяць. 5-й день.

☀ схід – 05:30, захід – 21:18. Тривалість дня – 15:48. Тривалість ночі – 08:12.

23 Неділя

Антон, Василь, Данило, Леонтій, Олександр, Аполлінарій, Аполлон.

Всесвітній день китів і дельфінів.

☀ схід – 11:15, захід – 23:36. Зростаючий півмісяць. 6-й день.

☀ схід – 05:32, захід – 21:17. Тривалість дня – 15:45. Тривалість ночі – 08:15.

«**Цвіт ружа дарувала лише напередодні якоїсь великої чи малої гарної події, що невдовзі ставалася в родині. Тим наче промовляла до людей всім своїм виглядом: мовляв, у цій світлиці вона і красива, й корисна панна.**

рехопило в мить, коли побачила на одному з колючих «м'ячиків» нижній бутон, а вже невдовзі 25 кактусів, наче змовилися, розцвіли всі в один день (на жаль, на один із бутонів з даху, який саме ремонтуєть, упав камінь – і зломив його).

До слова, жителі Звинячого цовечора йдуть до сільського храму Святителя Миколая Чудотворця Православної церкви України. Від початку війни молитву за мир для України й повернення додому всіх її захисників зверху настоятель храму отець Назарій Шийка. Під час такого богослужіння 7 липня до села прилинула неймовірно радісна звістка: додому з полону повертається їхній односельчанин Юрій Москалюк.

...Умилася сльозами радості мама Героя Оксана Олександрівна. Заяснили усмішками обличчя вірян. Цю щасливу новину, напевне, відчула й Сашко-

Фото Василя КАЛИТКИ.

Сашина ружа. «Щоб ця краса якнайшвидше стала провісницею Перемоги!».

ва ружа, бо якраз напередодні знову закрасувалася цвітом. А Тетяні Дмитрівні, Ганні Андріївній дуже хочеться, «щоб та краса якнайшвидше була провісницею Перемоги». ■